

umjesto errata corrige: dodatak povodom stavka

U prošlom broju (ŽU br. 35), tehničkom omaškom, pogrešno je odštampan naslov teksta *Stavak uz škripu misterijskog fonografa*. Pogreška je ponovljena i u sadržaju časopisa. Treba pisati *Stavak za škripu misterijskog fonografa*. Redakcija moli čitaoce da to uvažuje.

Tiskarske se greške do neke mjere podrazumijevaju, pa su suvišna detaljnija objašnjenja oko njih. No ozbiljnije poteškoće nastaju ako pogreška alterira smisao teksta na takav način da unese određeni otklon značenja koji je moguć, tako da čitalac ne zapaža odmah da nešto nije u redu (pogotovo ako se ista pogreška ponavlja u sadržaju lista kao što se ovdje dogodilo s naslovom). A kako je riječ o polemičkom tekstu, s naglašenom tenzijom već u samom naslovu, neophodna je preciznost ili, ako je tu preciznost negdje zaturila ravnodušna tiskarska rutina, potrebno je objašnjenje. Potrebno je zato da polemičko suočavanje ne zamijeni neki banalni nesporazum. Da se ne mioidemo u neslaganju.

Nije *Stavak uz škripu misterijskog fonografa* zato jer bi to značilo da fonograf više ne funkcionira. I kao da *uz* njega postoji neki stavak kojeg se pravo ni ne čuje od te škrife, pa ga je besmisleno izvoditi i slušati. Nejasno je samo pišem li ja taj stavak ili ga arhitekt projektira. Dopusšteno je

pomisлити oboje, što znači da nas dvojica sebi u-mišljamo neku razliku a zapravo nas razdvaja samo uzajamno osporavanje, što sve fonografu ne pomaže da funkcionira pa je zato publici svejedno sporimo li se mi ili se slažemo.

Naslovom sam parodirao dobro poznati Matošev tekst (urezan u ploču pred njegovim spomenikom na Griču), kojeg kroz čitav svoj tekst adoriram zbog njegovog dragocjenog respekta prema ambijentu i toposu. Time jetkost parodije ide prekršio. Greška persiflira parodiju, poništava je i ostatke rasipa po svim stranama u sukobu.

Zato jest *Stavak za škripu misterijskog fonografa*. Izvode ga oni što grade po platou kod jezuitskog samostana u naopakom nastojanju da uklone memoriju tla.

No tko radi pogrešno na njegovoj je strani greška. Prepuštam im zato i ovu štamparsku, bez zadovoljstva i ravnodušan na zloradost. Jer zaista greška njima pripada po prirodi stvari, iako ni za to nisu zaslužni.

Tako da ne bude izlišnog nesporazuma u razilaženju.

Eugen Franković